

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA
Pe an l. n. 48
Pe 6 luni 24
Pe 3 luni 12
IN STRAINATATE:
Pe an 60
INSECTIUNI SI RECLAM:
Cia de 30 litere petit, pagina IV, 30 bani.
pagina III, 80 bani, pe pag. II, 2 lei noi.
Reclame 2 lei noi linia.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Un numar in capitala 10 bani.

Biourul Redactiei si Administratiei: Palatul „Dacia.”

ANUNCIURI.

Se primesc in strainatate: La D-nii Haasenstein & Vogler in Vienna, Walfischgasse 10.
A. Oppelk in Vienna, Stubenbastei 2; Rudomosec in Vienna, Seilerstätte 2; Vincens Ardick in Vienna, Teinfaltstrasse 17 Philipp Lob in Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Logu & Comp. in Pestă și Havas-Laffite & Comp. in Paris, C. Adam 2, Carrefour de la Croix-Rouge 2, Paris.

Scrisori nesfrancate nu se primesc.
Articolele nepublicate se vor arde.

Un numar in Districte 15 bani.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes items like Cursul de Bucuresti, 30 Ianuarie, Cursul de Viena, 11 Februarie, Cursul de Berlin, 11 Februarie.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes items like Actiunile Cailor ferate romane, Obligatiunile romane 9%, Prioritatiile C. fer. rom. 9%.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes items like Actiunile Cailor ferate romane, Obligatiunile romane 9%, Prioritatiile C. fer. rom. 9%.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes items like Bucuresti - Sucava, Sucava - Bucuresti, Bucuresti - Verolea, Verolea - Bucuresti.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes items like Bucuresti - Giurgiu, Giurgiu - Bucuresti, Bucuresti - Barboși, Barboși - Bucuresti.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes items like Bucuresti - Giurgiu, Giurgiu - Bucuresti, Bucuresti - Barboși, Barboși - Bucuresti.

SCIRI TELEGRAFICE

AL TAMPULUI (Agenția Havas).

Serviciul de la 11 Februarie, 9 ore dimineata.
Londra, 9 Februarie.

(Camera comenelor). — După o lungă dezbateră la care au luat parte d. Hartington și d. Northcote carl au vorbit în favoarea creditelor, Camera a procedat la vot. Creditul cerut de guvern a fost adoptat prin 233 voturi în contra 124.

D. Gladstone a votat în contra creditelor. Partisanii ministerului au primit acest vot cu aclamațiunii sgomotoase.

Camera Lo-zilor.—Lordul Derby explica în modul următor trimiterea flotei engleze în Dardanele:

1) Desordinea poate oferi armatei rusești, în viitor, un pretext, ci nu cuvânt de ocupație Constantinopol. Desordinea poate crea chiar o adevărată exploziune.

2) Pentru a proteja pe supușii englezi; 3) Pentru a opri orice exploziune populară. Dând flotei acest ordin, guvernul cere doritor d'a se feri d'orice apariție de demonstrație sau de demonstrație ostilă.

Pentru acest scop, a informat despre adevăr, dacă politica engleză ar fi fost resbelul drept obiectiv, ar fi fost o lipsă de simț politic, a face o nebunie aștepta până în momentul când Turcia a fost cu totul zdrobită.

S'asigură că al 61 regiment de infanterie va părăsi Douvres, azi dimineață, pentru a se duce la Potsdam, de unde se va duce pentru Malta.

Morning-Post cere cu energiă ca Europa să se prezinte la conferință numai cu o garanție materială. Alt-fel, va răzbi și luptă în ris. Ocuparea mării de către marina engleză, zice Morning-Post, ar trebui să fie o condiție sine-qua non a participării noastre la acțiunea regulărilor definitive.

În mare meeting a adoptat, cu mare majoritate, două rezoluțiuni favorabile politici guvernului.

Viena, 9 Februarie. D telegramă din Petersburg afirmă că tratatul de pace definitiv va stipula o armă ofensivă și defensivă între Turcia și Rusia.

Roma, 9 Februarie. E probabil că conclava se va întruni 17 Februarie.

Athens, 9 Februarie. Urginșii din Epir au votat anexarea la Grecia. Ei au chemat sub arme să se lupte creștinii din Epir și din Albania, pentru a scăpa de jugul otoman.

Comandantul, fiind bolnav, Camera nu a putut intra. Armata armatei grecești n'a întors la mare. Generalele Suța și-a dat demisia.

Paris, 10 Februarie.

Noutatea publicată de „Pressa” din Viena, că două curasane franceze ar fi primit ordinul de a merge la Constantinopol, este neexactă.

Serviciul de la 11 Februarie, 4 ore seara.

Roma, 11 Februarie.

D. Farini, deputat, va merge la București spre a notifica prințului Carol soirea pe tron a reginei Umberto.

Nu se știe încă locul unde se va aduna viitorul conclave. Știrile în această privință snt contrazicătoare.

BUCUREȘTI 31 IANUARIE 12 FEVRUARIE

Camera a votat în unanimitate, afară de cinci glasuri, retragerea acuzațiunii în contra foștilor membrii din ministerul Catargi.

Acest act încunună faimoasa și ridicula acuzațiune plămădită de partidul radical contra adversarilor săi politici.

Purtarea acestui partid, într'o cestiune așa de gravă cum este acuzațiunea unui guvern întreg, în care intră oameni care au ocupat în mai multe rânduri cele d'întăi funcțiuni în țara lor, care au luat parte la toate marile mișcări politice de la 1859 și până astăzi și unii chiar înainte, care au contribuit la Unire, la Constituțiune, la fondarea dinastiei care ne guvernează, toate aceste fapte mari care au creat România de astăzi, purtarea lor, zicam li zăgrăvește cu totul. Esclusivism, violență, lipsa absolută de simț dreptății, lipsa mai cu seamă de acest sentiment cavaleresc care împiedică pe omul bine crescut, ori-cât de violent și de iritat ar fi, a lovi pe la spate pe un învins și a insulta pe un absent. Această purtare nu merită numele de ilegalitate, de violență, de despotism, fapte uricioase care pot să aibă și partea lor mare. Această purtare se numește, o spunem cu întristare, baseță și lasitate.

Nimeni, și ministrii acuși mai puțin de cât ori-cine, n'a contestat unei Adunări, fie chiar produsul unor alegeri ca cele brătienesști, dreptul de a da în judecată pe ministrii. Rămâne evident ca justiția, opinia publică și istoria să facă comparațiune între acuși și acuzatori.

Însă aceasta n'ar fi fost pentru partidul radical de cât exercițiul unui drept iar nu satisfacțiunea unei răsunări. Aceasta căuta asemenea oameni. Cinci oameni fuseser în țară, regulă, dreptate, probitate. Apoi cu drept era?

Oratorul de coterie nu se putuse produce pe scene mai înalte, advocației fără talent și instrucțiune nu puteau să facă zecimi de mil

de galbeni într'un an, exploatând tremuroala a unor bieți judecători amovibili, cum se întâmplă astăzi în fie-care județ. 1) Samsarii de moși ale Statului nu mai aveau clienți datornici. Datornicii d-lui Cogașniceanu ofereau la zero scălitura sa. Ce e drept nu mai putea să meargă lucrurile mult timp așa. O dată dar acești demni asociați întruniți într'o Adunare vestită al cărei, afară de diferiții ministrii, cel mai mare orator a fost și va rămănea d. Pantazi Ghica, trebuiau răsunate atâtea flămânzii și atâtea vanități esasperate prin așteptare.

De aceea, o furoare care n'a știut a se stăpani chiar pentru a isbuti; de aceea un act de acuzațiune anunțat cu atâtea sgomot, publicat cu atâtea larmă, și care sfârșește prin ridicul, neavând nici meritul de a rămănea odios. Inșugărea, în contra textelor precise ale Constituției noastre, a dreptului de instrucțiune de către șapte inimi politice constituite în tribunal excepțional, a fost primul act al acestei afaceri. Toți juriconsulții din Belgia a carei Constituțiune a fost copiată ad-litteram de către a noastră, au luminat această cestiune condamnând dinainte procedarea acelu comitet. „România” n'a răspuns la aceste argumente de cât prin sofisme culesse de prin autori din Franța ale cărei legi politice au fost tot-d'anna altele de cât ale noastre, și care în asemenea cestiuni nu poate fi citată, căci în privința justiției de partidă și a proceselor politice a dat cele mai rușinoase exemple de la măcelurile din 1793 până la împușcăturile Comunei. Dar mai pre sus de interpretățiunii jesuitice nu era ceva care lumina cestiunea pe deplin? Acel ceva, absente din inimile josorite, este sentimentul moral care strigă, că un inimic poate fi cel mult acuzator, însă judecător nici o dată. Apoi nu era judecător acelu care își dedese dreptul să interoge, să supue la jurământ, să facă perchișițiunii, să sechestreze averi, și chiar să aresteze? Adică să violeze ceea ce omul are mai scump, averea, libertatea, căminul familiei și conștiința?

Aceasta n'a fost destul septemviratului din Comitet. Judecatori de instrucțiune au voit să fie? Bine! Să se poarte cel puțin ca judecatori de instrucțiune. — Dară care este judecătorul de instrucțiune care suprimă actele supărătoare acuzațiunii și păstrează pe acele numai care par c'o ajută, care din depozițiunile martorilor ia numai ce-l place

1). Am putea da numele pentru fie-care județ a unui advocat-deputat care a făcut stare în acești doi ani de zile.

nemenționând nici chiar depozițiunile favorabile, care, în fine, când întreaga depozițiune este favorabilă, a trece pur și simplu fără chiar s'o înregistreze? Care este judecătorul care desprețuiește regulile ierarhice și secretul profesional, silind pe ampoiții, ca cei telegrafici, care a jurat secretul, a veni să violeze jurământul impus de lege, de tratate și de regulamente, și a spune nu numai ce sunt datori să facă, dară chiar a inventa, fără control posibil, tot ce temerea de a fi destituiți a putut să-i facă să inventeze? Care este judecătorul care cere de la subaltern mărturisirea în contra superiorilor săi, aruncând chiar nedisciplina în armată, void a face din ofițeri și soldați denunțatorii capilor lor? Care este, apoi, judecătorul de instrucțiune care desnatuurează depozițiunile, și merge până a falsifica și la trebuința a inventa acte întregi cum s'ar fi demonstrat în modul cel mai netăgăduit dacă procesul sosea până la lumina mare a judecății? Care, în fine, este legea care autoriză pe un judecător de instrucțiune înainte de ziua dezbaterilor publice, a și publica instrucțiunea, a și-o imprima în sute de exemplare? Un judecător de instrucțiune care ar proceda așa, ar călca regulile cele mai elementare a condiciei penale, care a voit cu drept cuvânt, ca instrucțiunea să fie secretă atât în interesul acuzațiunii cât și al acuzatului, în interesul acuzațiunii pentru ca investigațiunile se fie mai sigure și să poată descoperi adevărul mai lesne, în interesul acuzatului pentru ca să nu se dea pe față actele culpabile care li sunt imputate, de cât în ziua când va putea și dansul prezenta apărarea sa. Călcând aceste reguli elementare, preținșii juriconsulții din comitet au dat probă, ori de cea mai adâncă ignoranță, ori de cea mai neuzită rea credință. Când dară au seversit opera lor fără nume, și când, speriați de dansa n'au mai îndrăsnit se vie s'o susție înaintea jurisdicțiunii supreme față în față cu cel pe care de doi ani li atacau pe la spate, și li insultau în lipsă, au cunoscut foarte bine că rolurile erau să se schimbe și astăzi după un an de pituteală și de esitațiune trăgând peste tot trecutul vâul unei fățarnice generosități, acești acuzatori, rușinați, strigă că au uitat și au ertat. Pe dânsii și numai pe dânsii se cartă! dară istoria implacabilă, nu li va uita nici li va ierta.

Așa dar, rămănea din procedura partidului radical în această cestiune, teoria următoare, că: 1) Adunarea compusă de adversarii politicii poate să se transforme în judecă-

tori de instrucțiune față cu miniștrii din partidul advers mergend către dânsii până la arestare. 2) Că instrucțiunea fiind terminată, comitetul de instrucțiune nu este silit prin nici o lege s'o înainteze curții de casațiune. Așa dar aplicându-se amândouă, aceste două reguli pe care comitetul le-a susținut, dreptul de acuzațiune în contra miniștrilor ar putea să fie transformat într'o detențiune perpetuă, fără judecată, fără sentință și în baza numai a puterii discreționare a adunării. Partidul radical, din împrejurări neatârinate poate de voința lui, a aplicat numai a doua din aceste reguli, dară le a sprinșit pe amândouă și nu poate să zică acum că n'a stabilit această jurisprudență, 1). Facem urări sincere ca nici o dată să nu li-se aplice lor asemenea teoriile însă de sigur dânsii ar fi singurii oameni care n'ar avea dreptul să protesteze în contra acestor monstruoase principii.

Rușinea astăzi i-a coprins pe toți. D. I. C. Brătianu insinuză că ministerul nu s'a asociat cu acuzațiunea și cu instrucțiunea. Neadever îndrăsnit! N'a fost crasă ministerială tocmai asupra acestor drepturi esorbitante ale adunării? Și n'au rămas la putere ministrii care sprijineau aceste teorii? N'au dat ei ordin la toți agenții lor ca să execute toate ordinele acestui comitet, spargeri, violări de domiciliu, arestări, s. c. a.? N'a destituit d. Stătescu o curte care în cestiunea Rosnovanu îndrăsnise să sprijine legea și principiile sănătoase? De sigur este comod de a striga acum: uitare, înfrățire! Foarte bine! Să ne punem și pe acest terem — Dară n'a fost ocaziune să se facă asemenea act atunci când s'a petrecut faptul cel mai mare care poate să se petreacă în slul unei națiuni, când s'a declarat resbelul, când fii unii același porpor fără deosebire de poziție sau de opinie mergeau să-și verse sângele sub același drapel, când fii, când frații acelor miniștri menținuți în acuzațiune, și nejudecați își riscau de zece ori pe zi viața lor și când în numele acestor sacrificii, ei nu cereau țere, re-presintată din nenorocire prin d. Brătianu, răsplătă, dar dreplate. Atunci mai era timp. Atunci se mai putea crede în niște sentimente de equitate, de înfrățire. Dar astăzi! După tristul efect al campaniei politice a partidului de la guvern, astăzi când greșelile lor sunt așa de mari în cât nici gloria vitezei noastre

1) Adunarea a discutat și a pus în vot nu dacă are drept să aresteze pe miniștri, dar dacă va sau de acest drept arestându-i.

armate nu mai poate să le acopere în ochii celor mai arzătorii amici ai lor, astăzi când țara se deșteaptă, când în județe alegerile sunt toate ale opoziției și capitala printr-o abstențiune încă mai semnificativă, 400 voturi din 5,000 alegători le arată opiniunea sa, ei vin să vorbească de uitare! Dar cine nu vede că nu generositatea îi împinge, dar *prudenta*, și că în ajun poate de a da seamă de faptele lor găsesse cam espeditivă procedarea amicilor lor de a urmări și a judeca miniștrii. Să nu ne înșelăm asupra sentimentelor partidului de la putere, însă să-i dăm încă odată o lecțiune de patriotism. Da! ori cât de legitime sunt plângerile noastre, ori cât de puțină iluziune ne facem asupra sentimentelor d-ilor adevărate, dacă concursul nostru poate ajuta în ceva a se înlătura o supremă nenorocire, desmembrarea patriei, dacă toate acestea nu sunt prea târziu, vom face cum a făcut în Camera și în Senat cu ocaziunea moțiunii privitoare la Basarabia cel puțin din ai noștri cărora partidul de la putere le-a permis se pătrună în Adunări.

„Curierul guvernamental” din St. Petersburg spune următoarele:

Delegații turcești primind și iscăind în cartierul general bazele preliminare pentru încheierea unui armistițiu, în virtutea căruia ostilitățile au încetat, noi am fost puși în poziție de a comunica textul acelor baze. Amintim, că acele baze nu au alt scop de cât de a delimita terenul pe care se va trata pacea definitivă fie între beligeranți, în cestiuni ce-i privesc numai pe ei, fie în privirea participării puterilor mari în cestiunile acelea, cari ating interese europene.

Condițiile preliminare ale păcii, cari au fost transmise delegaților turci prin marele Duce comandant suprem, sunt următoarele:

1. Bulgaria devine principat tributari autonom în marginile, în cari populația este în majoritate bulgărească, dar în ori-ce caz numai strimite de cât cele fixate prin conferințele de la Constantinopol. Ea va avea un guvern creștin național și miliție compusă din indigeni. Armata turcească nu poate petrece în Bulgaria (de cât în câte-va puncte, care se vor fixa mai târziu în înțelegere comună).

2. Neatârarea Muntenegrului trebuie recunoscută. Muntenegrului i se va asigura un adaos de teritoriu, al cărui cuprins va fi egal cu acela, pe care soarta armelor l-au adus în mâinile muntenegrenilor. Frontiera definitivă se va hotărî mai târziu.

3. Neatârarea României și-a Ser-

biei se va recunoaște asemenea. Cea dintâi capătă despăgubiri teritoriale, celei de a doua i se rectifică marginea.

4. Bosnia și Herțegovina capătă o administrație autonomă, înzestrată cu garanții în deajuns; reforme analoge se vor introduce în toate celelalte provincii creștine ale Turciei.

5. Poarta despăgubește pe Rusia pentru cheltuelile de război și pentru alte pierderi, pe cari au trebuit să și le impună. Modul despăgubirii, fie în numerar, fie prin desdăunări teritoriale sau altele, se va fixa mai târziu.

Sultanul se va înțelega cu împăratul Rusiei, spre a apăra drepturile și interesele Rusiei în strimtoările Bosforului și a Dardanelor.

Ca dovadă despre acceptarea acestor condiții esențiale, plenipotențiarul turc se vor duce la Odesa sau la Sevastopol, spre a stabili plenipotențiarul rus preliminarilor păcii. În lăta ce acceptarea acestor condiții precursorii se va notifica comandanților supremi ai armatelor imperiale, se vor trata pe amândouă câmpurile de război convențiunile de armistițiu și se vor suspenda provisoriu ostilitățile.

Cei doi comandanți supremi vor avea dreptul de a completa condițiile de mai sus, însemnând oare-cari puncte și cetăți strategice, cari vor trebui evacuate și anume ca o garanție materială, că înalta Poartă acceptă condițiile noastre de armistițiu și intră în tratările de pace.

REVISTA ZIARELOR

„Românul” arată împrejurările, în cari s-au încheiat convenția între Ruși și Români. Invoiala deplin liberă între amândouă statele, strictețea cu care stipulațiunile au fost ținute de Români, concesiile pe care guvernul le-a făcut pe d'asupra stipulațiilor scrise, ajutoarele date, cu un cuvânt toate împrejurările, câte contribuiesc de a face din reluarea Basarabiei un act ne mai pomenit în istoria lumii. De aceia și spe-rează că acest act nu se va săvârși.

D. Gladstone, în discursul său de luni în Camera comunelor, s'a exprimat în acești termeni asupra mai multor puncturi ce trezesc a se trata în conferință:

„Un subiect, de o mare însemnătate, este deplina libertate a navigației pe Dunăre. And, cu părere de rău, zicându-se, fără să știu dacă este adevărat, că Rusia reclamă de la România înapoierea sau mai bine instrăinarea unei bucăți din Basarabia, care fu cerută foarte înțelepțeste Rusiei prin tratatul de Paris, spre a iaceta de a fi o putere danubiană. Rusia n'are pe Dunăre nici un interes natural. Dacă această cestiune vine la conferință, sper că

toată influența guvernului se va întrebui-nița spre a se opune la această instrăinare; dar nu cu ostilitate, căci resping, afară numai de o trebuință neapărută, aluziunea chiar cea mai depărtată la sgomotul armelor într-o discuție amicală.”

D. Gladstone a zis apoi că cere-urile de libertate și de buna guvernare a raselor asuprite, ar trebui să fie susținute de Anglia; și a adaus că nu ar fi esces de rigoare de a impune un tribut considerabil Bul-gariei:

„Eu socotesc, zice el, că ori-cine ar prezenta Turciei perspectiva asigurată a unui fond prin care ar putea să facă un împrumut în Europa ne ar da asemenea pas de a eși din mari încercături. Nu sunt din aceea cari socotesc că ar fi prea greu pentru Bulgari de a plăti un tribut considerabil. Când oamenii să liberează ei însuși, ceea-ce ar trebui să facă sau cel puțin sunt dator să cerce, cum a făcut Manteuegrui, noi nu le-am putea cere de a plăti tribut. Dar dacă un popor n'are nici virtute nici curaj să se scutură jugul ei însuși, trebuie să fie mulțumit a plăti ce-va ca preț al acestui bine nestimat: libertatea.

Tot ce pot spune în privința strămtorilor, este că sper că guvernul M. S se va mulțumi a lucra, în această cestiune, în unire cu restul Europei.

ORESPONDINȚĂ PARTICULARĂ
TIMPULUI

Iași, 25 Ianuarie.

La alegerea colegiului I de Iași urmată în zilele de 23 și 24 curent, a eșit deputat d. T. Maiorescu, bătând cu mare majoritate pe contracandidatul fracționist d. C. Corjescu. Partidul conservator de la noi, de care v'am spus în o precedentă scrisoare că este mare și prin număr și prin prestigiu moral, a învins, pentru a nu știu câte-a oară, pe candidatul administrației fracționiste căci aceasta nu se mai bucură de nici o stimă. Conservatorii de la noi propuseseră întâiu d-lui P. Mavrogheni să primească a fi ales, dar d. Mavrogheni, viind însuși la Iași a stărui să nu se puie candidatura sa pentru motive ce nu cred oportun a vă comunica. În urma acestui declinări, de care ne-a părut rău la toți, conservatorii au hotărât să aleagă pe d. Maiorescu.

Motivele pentru care ne-am oprit la candidatura d-lui T. Maiorescu sunt următoarele: 1) Alegerea d-lui Maiorescu, care a fost atâți ani de zile concetățeanul nostru însemnă o protestare în contra dărei în judecată a fostului ministru Catargiu, dare în judecată

facută din spirit de resbunare și ținută în suspens din spirit meschin de coterie, contra tuturor și celor mai elementare principii de dreptate; 2) Alegerea d-lui Maiorescu mai însemnează că partidul conservator dorește să aibă în adunarea aceasta un reprezentant elocuent care să știe a fi interpretul său în gravele chestiuni ce au să se disbată. Se puteau găsi printre conservatorii persoane mai bătâne, chiar în genere mai cunoscute, dar nu se putea găsi printre noi o persoană mai elocuentă. Nu ne interesa pe noi de a avea o bilă neagră sau albă mai mult în urnă, ne interesa însă a avea un glas care să vorbească în numele partidului și toți suntem încredințați că moderațiunea, tactul și logica cu care știe a vorbi d. Maiorescu vor face pe nenumărații săi adversari politici din adunare, cel puțin să-l asculte cu liniște.

Momentele sunt grele, amenințătoare: în asemenea momente se ascultă un sfat bun și de la un dușman politic. — Fie ca să priceapă aceasta unanimitatea radicalilor din adunarea lor de astăzi.

Cât despre d. C. Corjescu, hotărîtor d-lui este un om fără noroc în alegeri. Nu de mult d-lui și-a pus candidatura contra conservatorilor la consiliul județean și a căzut. A trebuit să se aleagă în colegiul III, nu al IV-lea nu mai știu bine.

Și-a pus apoi candidatura contra conservatorilor la Senat și a fost bătut, eșind din urnă d. P. Carp. Astăzi s'a pus contra conservatorilor la adunare și a fost bătut de d. Maiorescu. Și aceste înfrângeri ale sale au avut loc de și aven „concursul nemărginit” al guvernului — și știți ce însemnează în asemenea împrejurări cuvântul „concurs”. În locul d-lui Corjescu — de altminteri proprietar gospodari — alții ar refusa nesfârșitele candidaturi ale amicilor politici, căci.... pe lângă spirit de partidă omul mai are și amorul său propriu!

B. B.

SENATUL

Ședința de Vineri 26 Ianuarie 1878.

Ședința se deschide la 2 ore p. m. sub președinția D-lui D. Brătianu, fiind prezenți 42 d-ni Senatori.

Asupra anarului, d. Manolache Costache zice că cuvintele Principelui D. Ghica, din ședința precedentă, relative la mo-

țiunea în cestiunea Basarabiei, nu au fost enet reproduce în „Monitor”, și impune cu d. P. Ghica cere a se rectifica.

D. Secretar Lecca citește discursul Principelui Ghica cu rectificările cerute. (Rectificările cerute constă mai ales într'aceste ca să se constată că România nu dorește a face conquiste.)

Senatul aprobă rectificarea. Se citește o adresă a d-lui Senator Cantacuzino, prin care face cunoscut că se asociază cu totul la moțiunea votată de Senat în cestiunea Basarabiei.

D. Grăjdănescu depune o propoziție pentru a se da un ajutor, cetățenilor din orașul Giurgiu cari au suferit atâtea pagube din cauza rebelului.

D. Voinov cere ca acțiunile să se ocupe cât mai urgent cu legea electorală.

D. Sturză adresează d-lui Ministru Esterne următoarea interpelare:

„Interpelez pe d. Ministru al afacerilor străine:

1) Dacă cunoșca condițiunile ar arătațiului de la Adrianopole,

2) Dacă este dispns a prezenta Senatului aceste condițiuni spre a se lua cunoștință de ele,

3) Dacă cogetă a transmite delegații sub ori-ce denumire ar fi aceasta, la vîntul congres, pentru a apăra drepturile și dorințele României, conform voturilor reiterate ale tuturor adunărilor, începînd de la adunările ad-hoc și până astăzi.

Se procede la alegerea comisiunii pentru revizuirea regulamentului și sunt aleși d-nii D. Ghica, D. Brătianu, D. Sturză, G. Lecca, A. Giani, N. Voinov și Zisu. Ne mai fiind nimic la ordinea zilei ședința publică este ridicată la 4 ore seara.

Ședința de Sâmbătă 23 Ianuarie, 1878.

Ședința se deschide la 2 și jumătate după amiază sub președinția d-lui D. Brătianu.

Se citește o adresă a mai multor cetățeni din comuna Bărlad prin care protestă contra deslipirii Basarabiei de teritoriul român.

D. Ministru președinte cere a se însuși la ordinea zilei pentru viitoarea ședință publică proiectul de lege pentru modificarea legii electorale.

D. Ministru de justiție cere asemenea a se lua cât de urgent în dezbateră proiectul de lege pentru crearea orfelinatelor. La ordinea zilei neîndînd nici o mare înscrișă, d-nii senatori se retrag în ședință.

Viitoarea ședință publică se anunță pentru Luni, 30 curent.

CAMERA

Ședința de la 27 Ianuarie 1878.

Ședința se deschide la ora 1 și jumătate a. sub președinția d-lui Văsea Al. fiind prezenți 82 d-ni deputați.

Sumarul ședinței precedente se aprobă. Intre comunicări se dă citire unor telegramme din partea a mai multor cetățeni din Bărlad prin care declară că sunt gata să se opună la orice înțelegere cedarea Basarabiei (aplaude). Se dă citire unor telegramme din par-

MIHAIL STROGOFF
SAU
CURIERUL ȚARULUI

X.

(Urmarea 21-a).

Lacul Baikal este așezat cu vre-o o mie șapte sute arme d'asupra nivelului mării. Lungimea este aproape de nouă sute verște și lățimea de o sută. Adâncimea nu e cunoscută. D-na Bourboullon povestește, după apusele marinariilor, că cere ca să fie numit: *Domna Mare*. Dacă i zici *Domna Lac*, el atunci turbează numai de cât. Cu toate acestea, după povestea poporului nici o dată nu s'a înecat vreun om în el.

Această nemărginită întindere de apă dulce, hrănită de peste trei sute riuri, este închisă într'un mare cerc de munți de foc, nu curge din el alt riu de cât Angara, care după ce trece Irkutskul, merge de as aruncă în lenisei ceva mai sus de orașul Jeniseisk. Cât despre munții care îi fac cingătoare, ei sunt o ramură a Tunguzilor, și ea din nenăscutul Altai.

Pe vremea aceluia frigul și începuse să se simț. După cum se întâmplă în acest ținut, supus la condițiuni climatice

particulare, toamna părea că se perde într-o iarnă timpurie.

Era pe la începutul lui Octombrie. Soarele apunea acum la cinci ceasuri seara, și nopțile cele lungi, lăsa să se coboare temperatura până la zero grade. Cele d'întâii zăpezi care trebuiau să și fie până în vară, aibeau deja piscurile vecine cu Baikal. Pe vremea iernii siberiene, această mare interioară, înghețată într-o grosime de mai multe arme, este brasdată de săniile de curieri și de caravane.

Ori pentru că lumea nu este politicoasă zicându-i „Domnule lac” sau pentru ori-ce alt cuvânt meteorologic, Baikalul este supus la furturi turbate. Valurile lui, scurte ca ale tuturor Mediteranelor, sunt foarte îngrozitoare pentru plute, pentru vapoare, pentru steam boate care îl brăzdează în timpul verii.

Toamna la punctul de la miez-zi apus al lacului, Mihail Strogoff ajunse la marginea lacului purtând în brațe pe Nadia a căreia toată viața ca să zicem așa se concentra în ochi. Ce putea să aștepte amândoi în această parte sălbatică a provinciei de cât să moară de lipsă și ticălogie? Și cu toate acestea, ce mai rămănea de făcut din acest drum lung de șase

mii de verște pentru ca curierul Țarului să ajungă la ținta lui? Nimic alta de cât 60 de verște pe marginea lacului până la îmbucătura cu Angarei, și 80 verște de la îmbucătura Angara până la Irkutsk peste tot o sută patruzeci de verște ori trei zile de drum pentru un om zdrăvăn și voinic chiar pe jos.

Mihail Strogoff, mai putea să fie încă omul acela?

Cerul, fără îndoială nu voi ca să îl supuse și la această cercare. Ursita rea care îl urmărea cu atâta înverșunare se păru că voește ca să îl cruțe în moment. Acest capăt al Baikalului, această pârțicioasă de stepă pe care o credea pustie, care este tot d'anna pustie, nu era pe atunci.

Ca vre-o 50 oameni, erau adunați la un loc la oughial ce-l face vârful de miază-zi apus al lacului.

Nadia zări numai de cât această centură de oameni când Mihail Strogoff, ducându-i în brațele lui, răsbătu prin strămtorea munților.

Juna fată a trebuit să se teamă un moment ca să nu fie vr'un detașament tartar trimis ca să bătore marginea Baikalului în care ens fuga le-ar fi fost oprită la amândoi....

Dar Nadia nu întârzie, n'îl veni inima la loc în această privință.

— Ruși! strigă ea. Și după această din urmă cercare, plopele-i se închieseră și capul ei căzu pe poptul lui Mihail Strogoff.

Dar ei faseră zăriți și căți-va din acești ruși alergând la dășii, doseri pe orb și pe față la un mic vad, unde țărnuia o plută.

Pluta era gata să pornească. Acești ruși erau îngari, de toată mâna, pe care aceiași interes comun l'adunase pe acest punct al Baikalului. Goniți de iscoadele Tartare, ei căntă să găsească adăpost în Irkutsk, și neputând ajunge acolo pe uscat, de când păvălitorii puseseră mâna pe partea dintre cele două rîpe ale Angarei, ei nădăjduiau, să ajungă coborând pe apa rîului care străbate prin oraș.

Planul lor făcu să izbucnească inima lui Mihail Strogoff. Încă o ultimă șansa intra în jocul lui. Dar avu puterea ca să se ascundă voinic să și păstreze cu mai multă tărie de cât nici odată incognitul său.

Planul fugariilor era foarte simplu. Un curent al Baikalului curge d'la îngul rîpei de sus a lacului până la îmbucătura

Angarei. De acest curent socoteau ei pot să se folosească ca să ajungă până revărsarea Baikalului. De la acest punct până la Irkutsk, apele repezi ale rîului vea să îl târască cu înțeața de 10 până 12 verște pe ceas. Într-o zi și jumătate, trebuiau deci să fie în fața orașului.

Ori-ce mijloc de transport lipsese în această parte a locului. Trebuia deci să codească vre un mijloc. O plută, sau i bine zis un pod plintitor de lemn, tocmai ca acelea care plutesc de obiaș periturile siberiene se alcătuesc fără întârzie. O pădure de braz, care se ridică ripă le înlesnise podul plintitor. Trunchiurile, înțepenite între ele ca oase de lei făcea un fel de podină pe care o sută oameni ar fi putut încăpea fără apăs.

Pe această plută Mihail Strogoff și Nadia fură transportați. Juna fată și renise în simțiri. I se dete ceva de mîncare a ei cât și tovarășii ei. Apoi, odată nu pat de frunziș ea căzu îndată într' somn adânc.

Acelora care îl întrebară, Mihail Strogoff nu le zise nimic din faptele ce se trecuseră la Touisk. El se dete drept locuitor din Krasnoarsk, care nu put să meargă la Irkutsk până ce oștile Ro-

Nicolae Gorau ales colegiul al III-ului, prin care declară că împărțea totu dat de Camera în privința reșorilor Basarabiei.

Camera declară că e de acord cu moțiunea votată de Camera în privința reșorilor Basarabiei.

Minescu declară că e în contra trăsăturii fostilor miniștri și e de împreună cu toți românii de la o seară până la cea altă, cu votul Camera în privința retrocedării Basarabiei.

Șebina declară că aderă cu votul dat asupra interpelării d-lui Ureebe.

Pantazi Ghica cere a și desvolta iurământul cu toate că nu are actele pe care cerut d-lui ministru și care n'a putut le da.

Grigorescu. Cere ca Camera în această seară să voteze legea responsabilității.

Președinte declară că se va pune în discuție ordinea zilei.

Camera decide a se pune luni la ordinea zilei.

Ordinea zilei trece interpelarea d-lui Ghica primind d. ministru al cultelor a o desvolta.

Pantazi Ghica zice că d-asa, care a un grad în armata turcească și care a numele de Turcofil ia asupra sa de a apăra drepturile bisericești.

Camera cerut actele privitoare la interpelarea St. Spiridon ca să-și poată interpelearea în cunoștință de cauză.

Ministrul l'a refuzat ca tot-d'una.

Pantazi Ghica St. Spiridon a fost funtătorul anul 1758 de Alexandru Ghica-șu mare și dându-i ca venit 7 moși; dar mai prevedea că din acest venit să mearse 9 fete pe fie-care. Principele a destinat suma care era prevăzută pentru măritarea a 9 fete la întreținerea școlii de fete în contra voinței d-ului Principele Alexandru Ioan I ca să se facă o convenție în bugetul statului îndatorând biserica a plăti. Bisericii primindu-se veniturile, în nevoită să împunatori pentru a plăti statului moșiștii cu care a fost pe nedrept îndatorat a plăti de principele Stirbei.

Anul 1877 ministrul liberal vine prin lege de a executa biserica să plătească suma de 143,000 fr. Epitropul Filcoianu a cerut contra acest act al ministru și convocă o comisiune de advocați să se așeze în contra ministrilor.

Comisiunea și proștii alergau pe la ministru să ceră ministrului banii cu ce să se plătească și unde-lu. D. Ministrul răspunde că nu are timp să se ocupe de lucruri, fiind prea mult ocupat cu chestiunile politice. — De acea președinte cer de a închide biserica la 8 ore. Cer de la ministru să restituie veniturile bisericești și să dea în dărăt preotului veniturile pe care le a cheltuit cu această biserica.

Ministru de externe. Mărturisesc că cer pre d. Pantazi Ghica, destul de mult și român, cum am avut ocaziunea să văd în serviciu devin făcut pentru lege armata română.

Pantazi Ghica. Nu mai mult evlavios d-ta.

Ministru de externe. D. Pantazi Ghica a cerut d-ului d-șu dosarele privitoare la judecarea a proprietar care să dea în publică privitoare la proprietatea sa? —

Moșiștele date bisericești Sf. Spiridon, nu sunt date numai de familia Ghiculescu și de alții. Dacă familia Ghica crede că are drept n-are de cătă să ne tragă în judecată. Murind d. epitrop Papazoglu, s'a găsit n-facerile bisericești în cea mai mare măsură care în biserica fără nici un ban. — Ni-mene n'a venit să ne spu că biserica e închisă, căci găseam 200 până la 300 fr. pe lună pentru a se deschide acea biserica.

În chestia banilor luați de predecesorii noștri, în un mod arbitrar și în adevăr, vom cătă a aduce sfacerea înaintea d-voastră ca să decideți asupra ei, ear în privința închiderii bisericești declar că voi face a se deschide.

D. Pantazi Ghica. D-ori miniștri declarați singuri că lucrurile s'a făcut turcește, atunci numai sunt ed țurci d-voastră. — Apoi arată că d. ministru nu va putea nici o dată face a se ține serviciu devin cum se cade în biserica Sf. Spiridon numai cu 300-400 franci; cere a se plăti și preotului banii pe oare s'a cheltuit pentru a ține biserica deschisă.

D. Președinte al consiliului declară că de câte ori a venit la ministru a căutat să smulgă biserica din ghiarele repositului Papsoglu, și nu a putut nici o dată nevindu-i nimeni în ajutor. Bani s'a luat de la biserica din timpul lui Stirbei, care a însărcinat oșă plătească oare care anuitate pentru deschiderea unei școli de fete. Termină întrebând pe d. Pantazi Ghica, de ce nu s'a plăns mai înainte și vine acum să se plângă.

D. Fleva. Arată că anuitățile care trebuia să-le dea biserica nu s'a plătit regulat în fie-care an și adunându-se anuitățile pe mai mulți ani s'a făcut suma de 140,000 fr. venitu bisericești întreg pe un an, arată că guvernul a făcut foarte rău când a venit să urmărească biserica fără un act pe care să se rezeme.

D. ministru al cultelor zice că principele Stirbei văzând abuzurile ce se făceau în înzestrarea a 9 fete pe un, a găsit cu cale a schimba acea subvențiune de a se dota 9 fete în întreținerea școlilor de fete. Acea subvențiune fiind trecut în buget, ministerul a făcut foarte bine când a urmărit venitul Bisericești căci a făcut conform legii de oare-ce acea sumă era prevăzută în buget.

Grăditeanu Petre arată că în testament s'a prevăzut:

I a se întreține biserica și al II-lea din veniturile de prisos să se mărite 9 fete; îndată ce veniturile s'a micșorat trebuia a se mărita numai 5 fete în loc de 9; însă biserica trebuia a avea veniturile destinate pentru a se întreține nesătinse; guvernul nu trebuia să vie să urmărească acea biserica de căt în cea ce prisos venitul.

D. Dimancea depune o propunere prin care se declară că Camera e satisfăcută de cele zise de d-ului ministru, trece la ordinea zilei.

Discuțiunea se închide.

Punându-se la vot propunerea d-lui Dimancea se primește.

D. ministru al cultelor depune mai multe proiecte pentru legitimarea a mai multor credite suplimentari și extraordinari ocazionale cu întreținerea armatei făcute în timpul vacanțelor Camerei; pentru facerea cheltuelilor și strângerea

veniturilor statului pe luna Fevruarie după bugetul anului 1877; pentru plățirea creditului deschis cu sporul cheltuelilor pe luna ferată București-Giurgiu și Iași-Uangheni măriindu-se traficul pe aceste linii.

La ordinea zilei trece continuarea votării pe articole a proiectului de lege pentru înființarea de agenți diplomați la Roma, Petersburg, Belgrad.

D. Pantazi Ghica raportor dă citire articolului I.

D. D. Ghica vorbește contra acestui proiect cerând ca guvernul să ceră un credit, pentru trimiterea de comisari extraordinari și să retragă acest proiect.

D. ministru de externe cere ca Camera să voteze acest proiect.

Dupe o mică discuțiune se pune la vot art. I și II și se primește.

Se pune la vot legea în total și se primește cu 55 pentru, 10 contra și 4 abțineri.

Se pune la ordinea zilei proiectul d-lui ministru de interne pentru un credit extraordinar de 50,000 l. pentru întâmpinarea cheltuelilor necesare pentru întreținerea ordinii publice.

D. Ionescu combatte acest proiect declarând că nu l'a vota.

Dupe ce d. ministru luă cuvântul și făcu mai multe explicații, discuțiunea se închide și se pune la vot luarea în considerare cu bile și se anulează votul.

Adunarea ne mai fiind în număr puțină se ridică la orele 5.

Ședința de la 28 Ianuarie.

Ședința se deschide la ora 1 și jumătate sub președinția d-lui Vascescu, fiind 87 d-nii drupăți.

Sumarul ședinței precedente se aprobă.

Intre comunicări se citește mai multe telegrame trimise de cetățenii orașelor Cahul, Ismail, Brăila, Caracal, prin care mulțimesc Camera de votu ce a dat în contra retrocedării Basarabiei.

Se citește 2 telegrame din partea d-lui Tiriachiu și T. Ion, prin care arată, că neputând fi în Camera căni s'a discutat chestia Basarabiei, sunt de acord cu votu dat de Camera.

D. Livezeanu, Hasnaș, Vulturescu declară că împărțesc votul Camerei în privința nedeslirii Basarabiei.

Se pune la vot luarea în considerare a proiectului de lege de 50,000 lei, pentru menținerea ordinii publice și se primește. Proiect de lege punându-se la vot pe articole și în total se primește.

D. ministru al cultelor, cere a se lua în dezbateră proiectu de lege de 57,173 l. 61 b. pe seama ministerului d-sals pentru plata a mai multor datorii rămase din anii 73, 75, 76.

Propunerea d-lui ministru se încuviințează.

D. raportor Costinescu dă citire proiectului de lege.

D. Mania, cere a i se face mai multe lămuriri, și să nmai surprinză guvernul Camera prin credite.

D. Ministru al Cultelor zice că proiectu s'a tipărit, s'a împărțit și mai mult se dă explicații pentru fie care sumă din tablou, d'ace Camera n'a putut fi surprinsă. Voc. Închiderea discuțiunii.

D. Raportor Costinescu vorbește contra

închiderii discuțiunii, asemenea și d. P. Ghica.

D. Cantilie vorbește contra închiderii discuțiunii.

Punându-se la vot închiderea discuțiunii se primește.

Punându-se la vot luarea în considerare a proiectului de lege, se primește cu 57 pentru, 18 contra și 12 abțineri.

Se citește par. I din tablou.

D. Pache Protopopescu cere a nu se vota această sumă de 5,831 lei și 76 b. ce s'a cheltuit cu repararea caselor Mitropoliei căci aceste case trebuia să-l repare P. S. Mitropolitul.

D. Ministru al Cultelor arată ca acel palat al Statului a trebuit să le repareze guvernul.

Dupe o lungă discuțiune la care în parte d-nii P. Ghica Agarici, Șefendache, Dimancea, Costinescu etc. Se pune la vot paragraf I și votu se anulează.

Punându-se la vot cele-alte paragrafe se primește dupe o mică discuție.

Legea în total rămâne a se vota în ședința de luni.

D. Fleva declară că a depus la birou raportu proiectului de lege pentru înființarea unei bănci Agricole și cere urgență. Camera încuviințează urgența.

Ședința se ridică la orele 5 anunțându-se cea viitoare pe luni 30 Ianuarie.

ACTE ISTORICE

Gorni-Studen, 27 Septembrie 1877.

Alteța Sale Principelui României.

Poradim.

Trupele române unite cu ale armatei Mele și puse sub comanda Alteței Voastre, în zilele de 30 și 31 August (11 și 12 Septembrie), au dat dovadă de o eroică vitejie, luptându-se sub focul cel mai ucigător al inamicului.

Dorind o consinți amintirea acestor frații de arme, am conferit Alteței Voastre ordinul Sf. George clasa III a ale cărui însemne Vi-le am trimis.

Rog pe Alteța Voastră a primi asigurarea sincerii mele afecțiuni. (Semnat). ALEXANDRU.

Cuartirul general de la Poradim în Bulgaria, 1/3 Decembrie 1877.

Alteța Sale Principelui României.

Dupe o rezistență de cinci luni, silințele combinate ale trupelor noastre aliate au fost încununete de un deplin succes.

Armata lui Osman-Pașa a depus armele și Plevna a căzut.

Dorind a consinți amintirea acestor strălucite izbânde și partea ce Alteța Voastră a luat personal la dânsa. Imi fac o plăcere de a conferi, cu această ocaziune, Alteței Voastre ordinul Meu Sf. Andrei împodobit cu spade.

Rog pe Alteța Voastră a primi însemnele acestui ordin ca o mărturie a sincerii mele afecțiuni, a cărei încredințare Vo reînnoesc. (Semnat). ALEXANDRU.

Măne, la 1 Fevruarie, se va cerea procesul de presă intențiat din ordinul ministrului Justiției, d-lui Eugenie Stănescu, redactorului nostru șef, înaintea tribunalului de Ilfov, secția II, corecțională. D. T. Maiorescu a bine-voit a se însărcina cu apărarea.

ULTIME SCIRI

—Serviciul de la 11 Fevruarie — 8 ore seara — Constantinopol, 10 Fevruarie.

Poarta a făcut deosebiților ambasadorii notificare despre încetarea blocadei din Marea Neagră. Vaselor de pachete franțuzești vor începe să-și facă serviciile între Odesa și Constantinopol.

Constantinopol, 10 Fevruarie.

Safet Pașa, fost ministru de externe, și-a dat demisiunea din postul de președinte al consiliului de stat. E vorba să se trimită Safet Pașa cu alți delegați la Adrianopol, pentru că să urmeze negocierile privitoare la tractatul de pace și cele definitive.

Sultanul a invitat pe marele Duce Nicolae să potreacă vre-o câte-va zile la Constantinopol. Camera a cerut să se ia măsuri contra cerchezilor ce se vor întoarce la Constantinopol.

Layar nu a primit nici o știre de la flota, ce n'a intrat încă în Dardanele.

Patriarhul grecesc s'a plăns parlamentului de măcelările comise de către cerchezi prin satele d'impregiurul Constantinopolului.

Londra, 11 Fevruarie.

O depeșă sosită din Berlin la redacția ziarului "Daily News", anunță că principele Gorciakoff a notificat puterilor, că după ce Engli-va și-a trimis flota în Bosfor în scopul de a protege pe creștinii, Rusia este gata de a se hotărî să ocupe cu același scop Constantinopolul despre uscat.

Londra, 11 Fevruarie.

O depeșă din Viena adresată ziarului "Standard", vestește că trei vase de război austriace și mai multe vase italiene au plecat spre Bosfor. Marinarii rușești merg pe uscat spre marea Marmara pentru ca să ia câte-va vase de război, ce vor trebui să li se elibereze din partea Turcilor.

Londra, 11 Fevruarie.

O depeșă din Viena adresată ziarului "Daily Telegraph" zice că principele Gorciakoff insistă ca el însuși să prezideze conferența.

Morning Post" desminte știrea, că Hartington ar fi părăsit conducerea partidului liberal.

— Serviciul de la 12 Fevruarie, 9 ore dimini. —

Londra, 11 Fevruarie.

"Daily-Telegraph" într-o ediție specială, publică o telegramă din Constantinopol, cu en data de 10 Fevruarie seara, anunțând că Poarta refuză de a libera un firman prin care să autorize flota engleză, de a să duce în Bosfor pentru că Rușii au ocupa negreșit orașul dacă s'ar da această autorizație.

Londra, 11 Fevruarie.

Arsenalul de la Chatham a primit de la Amiralitate ordinul urgent de a impune lucrătorilor un adans de lucrare spre a se sfârși bastimentele ce sunt în construcțiune.

Londra, 11 Fevruarie.

Camdra Comunelor. — D. Northcote zice că mergerea flotei engleze la Constantinopol este amânată, dar că nu poate face canoșul motivele acestei întârzieri. El adaugă că comunicațiile între guverne urmeză și că intențiile cabinetului nu s'au schimbat. (Aplause).

Londra, 11 Fevruarie.

Camera Lorzilor. — Lordul Derby zice că intrarea flotei engleze în Dardanele a ridicat dificultăți. El crede că aceste dificultăți s'ar vor înălțura în curând. (Adangă că cele-lalte trei puteri au cerut și ele un firman ca flotele lor să poată intra în apele turcești).

Athens, 11 Fevruarie.

Camera reprezentanților. — Guvernul interpelet asupra motivelor rechemării armatei, a expus aceste motive. D. Comanduros zice că prezența Cerchezilor și Bagibuzucilor transportați în provinciile Greccești din Turcia necesită intervenirea armatei Greccești spre a preîntâmpina măcelările și jafurile ce ar pricinui o recoală. Puterile au făcut observații. Dacă Grecia ar lucra singură după armistițiu, ea perde sprijinul puterilor. Dacă Grecia din potrivă și-ar suspenda acțiunea militară, puterile îl promit de a o susține. Guvernul, în aceste condiții a trebuit să asculte și să cheme înapoi armata. D. Comanduros sfârșește cerând încrederea Camerei.

D. Tricupis zice că trebuie să țină seamă de voința puterilor că Grecia să merite înalta lor protecție.

D. Zaimis și Lombardos sprijinesc cu ardoare politica guvernului.

Camera trece la ordinea zilei.

Teatrul italian. Joul, la 2 Fevruarie, se va reprezenta piesa Hamlet, iară Vineri, la 3 Fevruarie, Othello.

n'apuce să ajungă pe ripa dreaptă și și adose că de neapărat grosul lor Tartare luase poziție în fața cailor siberiani. Nu era deci nici un mod de perdat ș'apoi frigul se înăsprea în ce mai mult. Temperatura în noaptea colora sub zero. Sliourii de înăspeseră să se și prinză pe fața lacului. Dacă pluta putea leane să fie și pe lac apoi nu avea să fie tot ast-ripele Angarei, în cazul când sliou-veni să se grămădească pe apă.

Într-un timp toate aceste cuvinte trebuia să plece fără întârziere.

În seara, lanțurile se desfășură sub puterea curentului, pluta porni și țerm. Prăjini mari, mănunte de țărani țapeni era destul ca să ție drept.

Într-un marinar de pe Baikal luase pluta. Era un bătrân ca de vr'o 60, argăsit de vijeliile lacului. O barbă foarte deasă i atârna până la pept. El îmblăniți și acoperă capul, de o parte aspră și austeră. Largă și lunecă, strânsă la mijloc, i ajungea până la călcăie.

Bătrânul tăcut, așezat la spate, zăcea pe o bancă înzeco ceasuri. Amin-

terii toată cărmuirea sta într-o ține pluta în frul apei care curgea în lungul țermului, fără să se întinză în largul lacului.

S'a zis că Rușii de toată mâna se așezaseră pe pluta. În adevăr la țărani din partea locului, bărbați, femei, bătrâni și copii, se mai adăgaseră două sau trei pelerini apucați fără veste de invazie în timpul călătoriei lor, căți-va călogări și un popă. Pelerinii purtau bățul de drum cu plosca atârnată la cingătoare și se văteau amaric. Unul venia din Ucraina, un altul din la marea Galbenă, ear cel d'al treilea Finlanda. Acest din urmă, foarte înaintat în vârstă, purta la cingătoare o centie ca și cum ar fi fost sprijinit de stălpul unei bisericești. Din cea ce străngea din lungă și obositoare lui umblare, nimic nu era pe seama lui, și n'avea nici măcar cheia acestei cutii care avea să se deschidă la reîntoarcerea lui.

Călugărul venea de la mează noapte a imperiului. El plecaseră de trei luni din orașul Archangel, în care căți-va călători găsiseră cu drept cuvânt înfățișarea unui oraș din Orient. Vizitaseră Insulele Sante, lângă coastele Karaliel, monastirea Solovetk, monastirea Troițel, ale sfântului Anton și sfânta Theodosia la Kiev, această favorită veche a Jagelonilor, monastirea

Simeonov la Mosoua, a Kazanului precum și biserica vechilor credincioși și se duceau la Irkutk.

Cât deșpre popă, el era un biet preot de sat, unul din cei șase mi de proștii ce numără împărăția Rușească. El era îmbrăcat tot așa de prost ca și țărani, nefiind ceva mai mult de cât el, neavând nici rang nici putere în biserica, muncind ca și un țeran bucata lui de pământ, boțozând, cununând și îngropând. Copii și femeia lui i putuse scuti de mustrărie Tartarilor trimițându-i în provinciile de miază noapte. El stătuse în sat până la cel din urmă moment. Apoi, fusese silit să fugă, și drumul Irkutkului fiind închis el fusese să o apuce spre lacul Baikal.

Acești religioși deosebiți, grămădiți înaintea plutei, se rugau din vreme în vreme, ridicând glasul lor în mijlocul acestei nopți tăcute, și la sfârșitul fie-cărui rugăciunii, "Slava-Bogu" șia din buzele lor.

La ivirea zilei, pluta întârziată de o vijelie foarte învierunată care sufla drept în față, era încă ca la vre-o patru-zece de verște de la îmbucătura Angarei. Era foarte vedit, că nu avea să ajungă la îmbucătura de cât pe la 3 sau 4 ore seara. Aceasta nu era un inconvenient, din potrivă, căci fugarii avea să coboare riul în timpul nopții și umbra era să fie spre bine pentru ajungerea lor la Irkutk.

Singura temere ce o arată de mai multe ori bătrânul marinar a fost numai în pri-

vința sliourilor ce se grămădeau pe fața apelor. Noaptea fusese foarte rece. Se vedea sliourii destul de numeroase alunecând spre apus, împinse de vânturi. Acestea nu erau de temut, pentru că nu putea să alunece prin Angara peste a căreia îmbucătură trecuseră acum.

Dar trebuia să se gândească cu acelea care venea din părțile de răsărit ale lacului puteau să fie atrase de curent și vărate în rizele riului. De aci, greutatea, întârzieri, și poate chiar o piedică de neînălțurat care ar opri pluta.

Mihail Strogoff avea deci un interes nemărginit ca să știe care era starea lacului, și dacă sliourile ce ardeau în mari grămez. Nadia deșteptându-se, el o întrebă des, și ea i da seama de tot ce se petrecea pe fața apelor.

Pe când sliourile de ghiță alunecau ast-fel, fenomene cindate se petreceau pe suprafața Baikalului. Erau frumoase țigănituri din fierbături, egite din nisăre-va din acele puturi artesiane, pe care natura le-a săpat chiar în fundul lacului. Aceste țigănituri de ape se ridicau la o mare înălțime și se prefăceau în vapori, încălzite de razele soarele, pe care frigul le condensa mai îndată. Această privilegiu cindată ar fi minunat negreșit privirea unui călător care ar fi călătorit în toată liniștea și pentru plăcerea lui în această mare siberiană.

(Va urma).

